

Синдбад-мореплавець: Третя подорож (арабська казка) (скорочено)

Автор Невідомий

Синдбад-мореплавець: Третя подорож (арабська казка)

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

Після другої своєї мандрівки Синдбад жив добре та весело, але йому знову скортіло помандрувати. Тож він накупив товарів і поїхав до Басри. Там вийшов на берег і побачив великий корабель, а на ньому – чималий гурт купців та мандрівників. З ними Синдбад і вирушив у подорож.

Якось корабель прибило вітром до острова-гори, де жили волохаті люди, подібні до мавп. Ці мавпи кинулись до корабля, почали гризти линви і геть усі обірвали, і корабель нахилився на один бік і причалив до гори. Мавпи вигнали всіх купців та мандрівників на берег, а самі забрали корабель з усіма товарами й попливли хтозна-куди.

Купці побачили вдалині високу будівлю і рушили до неї. То був величезний палац, на подвір'ї стояла велика лава, біля неї висіли над жаровнями рожна і всяке кухонне начиння, а на землі купами лежали кістки. Зморені мандрівники заснули. Прокинулись вони від того, що з палацу вийшов чорний велет, схожий на страховисько. Він мав лише одне око. Чорний велет обдивився усіх чоловіків і вибрав капітана, який був тілистий і дужий. Саме його велет підсмажив і з'їв. Повечерявши, людоджер заснув. Зранку він прокинувся і пішов у палац.

Купці обійшли весь острів, але марно – сховатися не було де. І ввечері вони повернулись назад до палацу. Цього разу велет з'їв ще одного бідолаху. Купці вирішили вбити страховисько, але Синдбад сказав, що спершу треба змайструвати корабель. Вони так і зробили: змайстрували корабель і повернулись в палац. Ввечері велетень з'їв ще одного купця.

Зранку чоловіки розжарили до червоного рожно і приклали його до ока велетня, який ще спав. Осліплий людоджер не міг схопити чоловіків, але йому на допомогу прийшла жінка, ще більша й страхітливіша за нього. Чоловіки кинулися на корабель, а людоджери кидали в них уламки скель. І майже всі Синдбадові товариші загинули від ударів, живими лишилися тільки він та двоє купців.

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

Коли корабель пристав до берега, чоловіки зійшли на сушу й подалися куди дивилися очі. Минув день, настала ніч. Вони трохи поспали, тоді знову рушили, але раптом з'явився величезний дракон. Він проковтнув одного з товаришів. Ввечері Синдбад і його друг вилізли на дерево. Синдбад сидів на самісінькому вершечку і сидів там, не склепляючи очей. Вночі прийшов дракон і з'їв його товариша.

Зранку Синдбад поприв'язував до себе шматки дерева. Коли настала ніч, знову прийшов дракон, та шматки дерева заважали йому проковтнути Синдбада. Дракон розлютився і зранку пішов геть. Згодом Синдбад побачив удалині корабель, тому почав вимахувати гілкою й голосно кричати. Моряки взяли його на корабель і дізналися про його пригоди.

За кілька днів корабель підійшов до острова ас-Салахіта, і капітан звелів зупинитися там. Усі купці і мандрівники зійшли на берег і винесли свої товари, щоб продавати й купувати, а капітан казав Синдбаду, що на його кораблі плив купець, якого вони загубили по дорозі. Його товари треба продати, а те, що лишиться від продажу, треба віддати рідні купця у Багдаді. Коли Синдбад почув від писаря, що загубленого купця звали Синдбад-мореплавець, він розповів капітану, що це він і є, бо його забули, коли він заснув. Деякі купці й моряки вірили Синдбаду, деякі – ні. Тоді один купець розповів, як Синдбад причепився до м'яса і подарував йому алмазні камінці. Потім капітан попросив Синдбада назвати товари, які мали б лежати у його мішках. Усі переконалися, що це справді Синдбад-мореплавець. Він вигідно продав товари і мав від того продажу чималий зиск.

Купці припливли до Індії, де побачили багато див: рибу в подібі корови, морську тварину, схожу на осла, і птахів, які виходять з морських глибин і виводять пташенят на поверхні води, ніколи не ступаючи на землю. Потім вони прибули в Басру, звідки через кілька днів Синдбад поїхав у Багдад. Він радів, що врятувався й повернувся в рідне місто. Синдбад роздавав милостиню, збирав друзів, проводив час у розвагах, бо нажив у цій мандрівці велике багатство.

Потім Синдбад-мореплавець звелів, як і раніше, дати Синдбадові-сухопутцю сто золотих.

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу